

Anledning til at diskutere om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem gjorde derpaa et Par Bemærkninger, som kom mere ind paa Realiteten. Den ene angik Spørgsmaalet om, hvorledes Reservecapitalen anbringes, og han nævnte der, at jeg sagde, at der tilveje bragtes et stort Reservecapital, men ikke hvorledes det skete. I den Henseende skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Reservecapitalen tilvejebringes ved Medlemmernes Bidrag, det er Medlemmerne selv, der indbetale store Beløb, uden at der samtidig affrives noget paa Gælden. Det ærede Medlem nævnte et ganske karakteristisk Eksempel paa, hvorledes Forholdet vilde blive, dersom han laante en Mand 20,000 Kroner i fast Ejendom mod Afdrag, og Debitor ikke betalte Afdragene men henlagde dem, idet han formodentlig satte dem i en Sparekasse. Det ærede Medlem spurgte da, hvorledes Sikkerheden vilde være, naar han gjorde sin Fordring gældende. Det forekommer mig den Ting er ganske klar. Foruden det oprindelige Pant, haves der endvidere efter Forudsætningerne Sikkerhed i det henlagte Beløb, i det Beløb, som Manden i Stedet for at afdrage til det ærede Medlem 2,000 Kr. om Aaret, har henlagt eller indsat i en Sparekasse paa det Billaar, at ogsaa det hestede for Beløbet. Det forekommer mig aldeles klart, at det ærede Medlem vilde være langt bedre stillet, end han i Forvejen var. Thi foruden Pantet, som han hidtil har haft, har han endvidere det Reservecapital som Manden har henlagt og indsat i Sparekassen.

I Anledning af Bemærkningerne om Regneskiftet skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg selvfølgelig ikke bestrider, at 500,000 Kr. er 5 pCt. af 10 Millioner; det Regneskiftet er saa simpelt og ligefremt, at det overhovedet ikke lader sig bestride; men det, jeg bestrider, er den Fremstilling af det ærede Medlem, at Forholdet vilde blive det — thi det ligger aabenbart, i hans Fremstilling, særlig i Betænkningen — at man ved at lade Reservecapitalen bortfalde, naar Foreningen selv havde opsamlet 500,000 Kr., vilde reducere Sikkerheden med det halve. Det er en fuldkommen urigtig Fremstilling; det har jeg tilstrækkelig bevist ved de Tal, jeg nævnte forrige Gang, saa jeg skal ikke komme tilbage dertil.

Til det ærede Medlem, der sidst talte, skal jeg bemærke, at jeg ikke mener, at det er rigtigt at komme ind paa Sandsynlighedsberegninger om, hvor mange Næringsbrug af en vis Art der vilde kunne gaa ind i denne Forening. Det lader sig overhovedet

ikke beregne. Man kan ikke paa Forhaand vide, hvorfra man egentlig skal søge Tilgang, og man kan heller ikke vide, om der skal være særlig mange af en enkelt Industrigren, der vilde søge ind i Foreningen, saa det ærede Medlem maa undskyldes, at jeg ikke kan indlade mig paa at imødegaa saadanne Sandsynlighedsberegninger, overfor hvilke der vilde kunne opstilles lige saa mange andre, som betyde akkurat lige saa meget eller lige saa lidt. Hvad der er Hovedsagen med Hensyn til det ærede Medlems Forslag er, at det vil være en meget væsentlig Ulempe for Foreningen, dersom den skal indskrænke sig til visse Grene, dersom visse Grene af industrielle Virksomheder, skal være udelukkede fra at komme i Betragtning ved denne Kreditforening. Utsaa herved gøres noget, der vilde være skadeligt og uheldigt for Kreditforeningen, saa at det ærede Medlems Forslag gaar ud paa at gøre Industrien en Gæde, som det ærede Medlem selv aabenbart ikke ønsker at gøre den.

Breinholdt: Jeg skal følge den ærede Ordfører i ikke at opholde mig længere ved det lille Spørgsmaal om Titlen, og jeg skal heller ikke opholde mig ved den formentlige Misforstaaelse, der kunde være enten fra den ærede Ordførers Side af mine Udtalelser eller fra min Side af hans Udtalelser med Hensyn til Forvikterne, der gives i Endringsforslaget under Nr. 10. Derimod skal jeg gøre en lille Bemærkning om den Sikkerhed, der saa ofte tales om med Hensyn til det stærke Reservecapital. Den ærede Ordfører var saa venlig ganske at acceptere, hvad jeg havde fremsagt, og drage Konsekvenser deraf. Han kom ganske vist til en ganske anden Slutning end jeg, idet han mente, at jeg vilde være ganske overordentlig vel tjent med i Stedet for tidligere at saa foruden min Rente 2 pCt. aarlige Afdrag, nu ikke at saa dette Afdrag, men at lade det blive henlagt i en solid Sparekasse som Reservecapital, thi saa havde jeg dergennem — og det er det, han altid siger om Foreningen — endnu foruden Pantet en saadan yderligere Sikkerhed. Men den har jeg slet ikke yderligere, thi de 2 pCt. aarlig mister jeg, og dem havde jeg ellers haft i min Lomme, hvor de dog vel vare lige saa sikkert bevarede, som naar de laa i et Fond. Jeg forstaar ikke, at den ærede Ordfører med sin Skarpsindighed overhovedet kan drage en saadan Slutning; jeg kunde endog være tilbøjelig til at mene, at han selv næppe troede derpaa fuldt ud. — Da han i sine Bemærkninger om mine Udtalelser i Betænk-